Yuhanna'nın Mektupları

Yeniden anlatıldı,
açıklandı,
bugün için.

GOOD NEWS

Yuhanna'nın Mektupları

Yeniden anlatıldı, açıklandı, bugün için.

Hans-Jörg Ronsdorf

Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız.

Yuhanna 14, 19. ayet

Yuhanna'nın mektupları kendi sözcüklerimle yeniden ifade ediliyor, yani açıklanarak aktarılıyor. Metnin uzunluğu, klasik bir Kutsal Kitap çevirisindeki özgün Kutsal Kitap metninin yaklaşık üç katıdır.

1. baskı Haziran 2020

© Hans-Jörg Ronsdorf – tüm hakları saklıdır

www.hans-joerg-ronsdorf.de

Albis 6 ½

87477 Sulzberg

hj-ronsdorf@t-online.de

Almanca baskının ISBN'i 978-3-9820715-4-1

Kapak tasarımı: Tobias Stricker

Kutsal Kitap neden okunmalı?

Bu küçük kitapçık sizin ellerinize kadar ulaştı. Konu, Yuhanna adında birinin yazdığı bir uzun ve iki kısa mektup. Neredeyse 2000 yıl önce. Antik çağdan kalma böyle bir metnin bugün bir anlamı olabilir mi? Kesinlikle, çünkü yazar özel bir şey yaşadı: Nasıralı İsa'yı tanıyordu. Onu bizzat deneyimledi. Bu, mektubuna eşsiz bir değer kazandırıyor. Bu yüzden mektup neredeyse en başından beri, bugün Yeni Antlaşma olarak bildiğimiz metinler derlemesine alındı.

Tanrı'yı tanımak istiyor musunuz? Tanrı hakkındaki gerçek sizin için önemli mi? Tanrı'yı gerçekten tanımak, hem Yuhanna Müjdesi'nin hem de bu mektupların her şeyi kuşatan konusudur.

Yuhanna'nın bu mektubu, insani ölçülerle söylersek, sınırları aşıyor. Öyle sınırlar ki, öbür taraftan bilgi almamış hiç kimse onları aşamaz. Bu mektup en berrak göl, en yüksek dağ, en güzel çiçek, en görkemli aslan, en güzel tablo gibidir. Hiçbir edebi başyapıt ona yaklaşamaz, bu mektubu uzaktan bile göremez. Ne Sokrates, ne Platon, ne Ksenofon, hiç kimse. Bu mektup, Tanrı sevgisinin bir havai fişek gösterisidir. Ve onun kutsallığının.

İlahiyatçılar bugün en iyi araştırmalarıyla ne tahmin ederse etsin, hangi tezleri kurup birleştirirse birleştirsin: Bu mektup bundan rahatsız olmaz. O elimizde olmasaydı, Yeni Antlaşma'nın temel bir yapı taşı eksik kalırdı. Tanrı'ya şükür, bu mektup elimizde!

Mektup bugün için ne kadar güncel ve önemli?

Birinci yüzyıl Hristiyanlarının düşünceleri ve deneyimleri bugünün imanlıları için önemlidir. Ne de olsa onlar da kendi karmaşık ve çoğulcu toplumlarında sadakatle yaşamaya çalışan insanlardı. O zaman da bugün de, nasıl sadakatle yaşanacağını tam olarak bilmek her zaman kolay değildir. Bu ilk Hristiyanlar bizim örneklerimiz olabilir.

Daha o zaman birbiriyle çelişen dinlerle ve felsefelerle dolup taşan, bu yönüyle de bizimkine benzeyen bir dünyada İsa şöyle dedi: "Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır" (Yuhanna 17:3). İsa sonsuz yaşamı, Tanrı'yı tanımak, Tanrı'yı bilmek olarak tanımlıyor. Çünkü her birimiz onu ancak Tanrı'nın kendini insanlığa açıklamasına verdiğimiz yanıtla tanıyabiliriz. Ve sonra onunla yaşama başlayabiliriz. Tadını çıkarabiliriz. Şimdi ve sonsuza dek. Bu, tarihin her yerindeki her insan için önemli bir konudur. Ve bu mektubun konusu!

Mektubun yazılış koşulları ve nedeni

Her okur, mektupların bir bölünme ve kafa karışıklığı döneminde yazıldığı izlenimini edinebilir. Bu bölünme ve karışıklık özellikle, Yuhanna çevresi denen alıcılar arasında ortaya çıkmıştı. Yine de sapkın öğretileri ve sapmaları yeniden kurmak için somut bir girişimde bulunmuyoruz – bu yeterince yapıldı ve yapılıyor. Mektuplarda ortaya konan gerçekler, Mesih hakkındaki pek çok sapkın öğretiye karşı söz söyleyebilir ve onlara karşı öne sürülebilir. Bu öğretiler Gnostisizm, Dosetizm ya da Kerintos'un öğretisi biçiminde vardı. Sahte öğretiyi böyle bir kesinlikle yeniden kurmak için yeterli kanıt yok. Bu yüzden bundan vazgeçmek en akıllıcası gibi görünüyor. **Mektuplar pek çok yanlış inanca değiniyor; bunların çoğu bugün hâlâ aramızda.**

Mektubun gönderildiği durum göz önüne alındığında, üç konusu öne çıkıyor:

Kristoloji – İsa kimdir ve bu neden önemlidir

İsa'yı, beden alıp gelmiş tanrısal Mesih ve Tanrı'nın Oğlu olarak açıkça kabul etmek, mektupların merkezinde yer alır. Kristoloji, İsa'nın kim olduğuna ilişkin öğretidir. Öğrenciler için başından beri açıktı: İsa hakkındaki gerçek dokunulmazdı ve ondan vazgeçilemezdi. İsa hakkında yanlış bir öğretiyle bütün Hristiyan inancı çökerdi. İsa'nın gerçek insanlığını inkâr etmek, insan İsa'nın kurtuluş için taşıdığı anlamı ve kurtuluş getiren acısını inkâr etmek olurdu.

Bu Hristiyanların arasından çıkmış sahte öğretmenlerin ve saptırıcıların tam olarak neyi yaydığı konusunda ancak tahminde bulunabiliriz. İreneus'un aktardığı ikinci yüzyıldan bir geleneğe göre kilise önderleri, insan İsa ile ruhsal Mesih arasında keskin bir ayrım yapılmasını savunan Kerintos adında bir adama karşı çıktılar. Kerintos, İsa'nın mükemmel ve bilge bir öğretmen olduğuna, ama bundan fazlası olmadığına inanıyordu. Mesih ise vaftiz sırasında insan İsa'nın üzerine inen ve çarmıhtaki ölümünden önce onu yeniden terk eden ruhsal bir varlıktı (bkz. 5:6-8).

İkinci yüzyılın bir başka Hristiyanı olan İgnatius, imanlıları "dosetik" bir Kristolojiye karşı uyarır. Dosetizm terimi, "görünmek" anlamına gelen Yunanca dokeô sözcüğünden gelir. Dosetistler, İsa'nın yalnızca insan "gibi göründüğünü" ya da insanmış "gibi durduğunu", yalnızca acı çekip ölüyormuş "gibi göründüğünü" öğretiyordu. Sonra Hristiyanlığa meydan okuyan, biraz daha sonraki bir hareket daha vardı: Gnostisizm. Belki de mektup bu üç akıma, en erken gelişim aşamalarında karşı çıkıyor.

Tanrı'nın sevgisi, Tanrı'ya ve komşuya sevgi

Bir başka büyük konu, belki de en büyüğü, tanrısal sevgidir, yani "agape". Bu konu, Yuhanna'nın kristolojik gündemiyle ayrılmaz biçimde iç içedir.

Yazar bize, İsa'nın birbirimizi sevme buyruğuna uymanın pazarlığı olmayan merkezi önemini hatırlatır. Sevgi, gerçeğin ve Tanrı'dan gelen gerçek yaşamın sınavıdır.

İkilik – iki parçalılık

Mektupları dikkatle içselleştiren kişi tekrar tekrar karşıtlıklarla karşılaşır. Yuhanna'nın bakış açısını temelden belirleyen bir ikicilik vardır: ışık ile karanlık, gerçek ile sahtelik, yaşam ile ölüm, sevgi ile nefret, ... dünya (ya da bu dünya) ile "'dünyadan' olmayan" arasında. Yuhanna'nın deneyim dünyası basitçe iki ayrı kampa bölünmüştür. Bir yanda Tanrı, İsa (Tanrı'nın temsilcisi), Ruh ve Tanrı'nın çocukları vardır. Öte yanda Tanrı'ya karşı duran kamp vardır. Bu karşıtlar arasında İblis ve onun çocukları (1 Yuhanna 3:8), Mesih karşıtı/Mesih karşıtları (2:18, 22; 4:3; 2 Yuhanna 7), Mesih karşıtının ruhu (1 Yuhanna 4:3) ve Kötü Olan'ın etkisi altına girmiş dünya bulunur. Yuhanna için bir kişinin bağlılığının nerede olduğunu belirlemek kolaydır. 1 Yuhanna 3:10'un gösterdiği gibi, bir insanın eylemleri çok şey söyler: "Tanrı'nın çocukları ve İblis'in çocukları şöyle belli olur: Doğru olanı yapmayan herkes Tanrı'dan değildir, erkek ve kız kardeşlerini sevmeyenler de öyle."

Böylece Yuhanna'nın anlatım biçiminde ve dünya görüşünde gri alanlar yoktur. Siyah ya da beyaz, bugün dediğimiz gibi. Neredeyse dijital bir bakış. Bize alışılmadık geliyor. Ama Yuhanna'yı anlamaya çalışırsak, onun yaklaşımı bugün bizim için de birçok bakımdan yararlıdır.

Sık duyulan ve anlaşılır bir tepki şuydu: Yuhanna'nın bu kadar önem verdiği şeyi yerine getirmek pek mümkün değil. Etkin, özverili sevgi onda listenin 1. sırasındadır. Amasız, fakatsız. Pazarlıksız. İnsan nasıl böyle sevebilir? Ve nasıl günah işlemez? Yuhanna'nın ölçüleri yüksek. Aslında ulaşılmaz. Onları yüzde yüz yerine getirmeyen dışarıda kalır. Evet, bu sert anlatım biçimi bizi tedirgin edebilir. Çünkü yaşamımız kusursuz değil. Tamamen günahsız değil. Yuhanna bunu bilir. Tanrı'dan doğmuş olanın günah işlemediğini söylese de (3:6; 5:18), hâlâ günah işlediğimizi çok iyi bilir (2:1). Yuhanna'nın düşünce tarzında bu bir çelişki değildir, bizim için de olması gerekmez.

Yazar kim?

Bu belgeler geleneksel olarak Yuhanna adında biriyle ilişkilendirilse de, bu geleneği doğrulayan iç kanıtlarımız yok. **Aslında üç yazının üçü de anonimdir.** Yuhanna selam ve hitap olmadan doğrudan konuya girer; 2 ve 3 Yuhanna eski, bilinen mektup biçimini izler ve göndereni kişisel bir ad vermeden yalnızca İhtiyar olarak tanıtır. Büyük olasılıkla yazar, Yuhanna Müjdesi'nin ve Vahiy kitabının yazarıyla aynı kişidir. Pek çok şey onun İsa'nın öğrencisi, yani Onikiler'den biri olduğunu gösterse de, başka bir Yuhanna da olabilir. Yani aynı adı taşıyan ve aynı zamanda Rab'bin öğrencisi olan biri. Belki de Yetmişler'den biri.

Mektubun yapısı ve amacı

Metin büyük olasılıkla başlangıçta yazarın kilisesinde bir vaaz olarak kullanıldı, sonra çevredeki başka kiliselere dağıtıldı. Dinleyicilerin, Yuhanna Müjdesi'nde temeli atılmış olan Yuhanna geleneğine bağlılığını korumak, güçlendirmek ya da onları bu bağlılığa çağırmak amacıyla yazıldı.

İlahiyatçılar mektubun bir "epideiktik retorik" olarak görülebileceğini düşünüyor. Dinleyicilerin zaten benimsediği değerlere bağlılığını güçlendirmeyi amaçlayan bir konuşma türü. Kruse'nin düşüncesi aydınlatıcıdır: "Bütün bunların sonucu şudur: 1 Yuhanna'yı, bir Pavlus mektubunda yapacağımız gibi düşünce akışının ipini bulmaya çalışmadan okumalıyız. O bir şey kanıtlamaya çalışmıyor; tam tersine, sahte öğretmenlerin öğretilerinin ve ahlak anlayışının oluşturduğu tehdit karşısında okurları, Hristiyan topluluğunun geleneksel gerçeklerine sımsıkı tutunsunlar diye güçlendirmeye çalışıyor."

Mektubu çok kez okudum ve bir yapı, bir çizgi ya da bir düşünce zinciri bulmakta hep zorlandım. Yapıyı belirlemek, türünü, yani edebi türünü belirlemek kadar zordur. Göze çarpan bir genel plan yok. Sıkı bir yapı bulma çabaları genellikle yapay ve ikna edici olmaktan uzak kalıyor. **Bazıları yapıyı açıklamak için bir sarmal imgesine başvuruyor. Düşünceler doğrusal olmaktan çok döngüseldir.** Yazar hep aynı, birbirine sarılmış konulara geri döner – günahlar, sevgi ve sağlıklı Kristoloji – ve her birini, diğer ikisi hakkında söylenenlerin ışığında sürekli daha da geliştirir.

Bir ana hat şöyle görünebilir:

	Döngü I	Döngü II	Döngü III
	1:1 – 2:28	**2:29 – 4:6**	**4:7 – 5:21**
Açığa çıkış	Tanrı'nın yaşamının açığa çıkışı (bkz. 1:2)	Tanrı'nın Oğlu'nun ve Tanrı'nın çocuklarının açığa çıkışı (bkz. 3:2, 5)	Tanrı'nın sevgisinin açığa çıkışı (bkz. 4:9)
Sınavlar	Tanrı'yla paydaşlık iddiası şunlarla sınanır: a) doğru yaşam (1:5 – 2:6) b) gerçek sevgi (2:7-17) c) doğru öğreti (2:18-28)	Tanrı'nın çocuğu olma iddiası şunlarla sınanır: a) doğru yaşam (2:29 – 3:10) b) gerçek sevgi (3:11-24) c) doğru öğreti (4:1-6)	Tanrısal yaşam ve sevgi şunlarla kanıtlanır: a) sevgi (4:7-21), b) itaat (5:1-5) ve c) iman – Tanrı'nın çocuklarında (5:6-21)
Aşılması gereken engel: Dünya	Dünya çekiciliğiyle bizi Baba'nın yüreğinden uzaklaştırmaya çalışır. (2:15-17)	Dünya ve onun Tanrı'nın çocuklarına duyduğu nefret (3:13-15)	Dünya, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirmeyi zorlaştırır (5:3-5)
Uyarı	Sahte mesihlere karşı uyarı (2:18-29)	Sahte ruhlara karşı uyarı (4:1-6)	Sahte ilahlara karşı uyarı (5:18-21)

Şema: Alois Wagner

Yuhanna'nın Birinci Mektubu

Söz olan İsa'ya ilişkin elçilerin tanıklığı: Baba'dan geldi ve bizi ona götürdü 1:1–4

İsa biz on iki kişiyi öğrencisi olmaya çağırdığında, bambaşka yeni bir şey başladı. Onu duyduk, gördük ve ona dokunduk. Gerçek yaşamın başlangıcı. Tanrı'nın bizim için tasarladığı gibi. Her şeyi değiştiren bir şeyin başlangıcı. Ve hiç sona ermeyen. Söz konusu olan, Söz olan İsa'dır, LOGOS. O gerçek yaşamı açığa çıkardı. Bizim için.

Başlangıçtan beri olanlara tanıklık ediyor, onları anlatıyoruz. Yaşam Sözü olan ondan duyduklarımızı. Bunlar sözcüklerden fazlasıydı. Yaşam görülebiliyor ve hayranlıkla seyredilebiliyordu – evet, ona dokunulabiliyor, kucaklanabiliyordu. O bizim gibi bir **insandı**; üç yıl boyunca onun ardından gittik. Onu en yakından tanıdık. Tanıklarız ve bunu size duyuruyoruz. Hiç kuşku yok: O Baba'dan geldi.

Tanrı'nın yaşamı, onun kendine özgü, sonsuz varlığı, Nasıralı yapı ustası İsa'da bize geldi. Biz elçiler, başka pek çokları da, bunu gördük. Bu muazzam haberi size duyuran tanıklarız. Sonsuz yaşamın ta kendisi olan Oğul, Tanrı'dan geldi. Göksel Baba tarafından gönderildiğini bize kendisi defalarca söyledi. Baba, Oğlu'nun bize gelmesini istedi. Tanrı'nın bu görkemli, yoğun, sonsuz yaşamını kendinde taşıyan Oğlu'nun. Bu yüzden Oğul insan oldu. Tanrısal yaşamın bize ulaşabileceği tek yol. Bizim yaşamımız olabilmesi için. Bütün insanların bu yaşam armağanına acilen ihtiyacı var. Ölümün elindeyiz. Aranızda, Tanrı'nın Oğlu'nun gerçekten insan olduğunu ve bize yaşamı getirdiğini inkâr eden herkes de bunu bilmeli. **Sonsuz yaşam Baba'nın yanındaydı. Ona dönük. Baba'nın ve Oğul'un yaşamı. İsa aracılığıyla bizim yaşamımız oluyor ve bizi Baba'ya bağlıyor. Onun çocukları olarak!**

İsa'dan gördüğümüz ve duyduğumuz her şeyi size anlatmak zorundayız. Bunu duyup inanırsanız, İsa ortak merkezimiz olur. Her şeyin yüreği, bizi birbirimize bağlayan. Birbirimizle paydaşlığımız İsa'dadır, başka hiç kimsede değil. Ve kulağa ne kadar inanılmaz gelse de: Göksel Baba'yla ve onun Oğlu İsa Mesih'le paydaşlık. Çünkü o bizi Tanrı'nın yaşamına ortak etti.

İsa sayesinde hepimiz, siz ve biz, İsa'nın ardından giden herkes, tek yürek tek can olduk. Birbirine ait olan ve her şeyi ortak olan bir aile. Her şeyi

paylaşan. Bu birliğin içine üçlü birlik olan Tanrı'nın sonsuz sevinci girdi. Tanrı'nın ailesine yerleşti. Dünyasal ve dünyevi sevinci çok geride bırakan bir sevinç. Bundan daha büyüğü olamayan. Tanrı'nın ailesinin paydaşlığında uyanık bir yürekle, etkin ve işe el atarak yaşayan herkesin hissettiği ve onlara ilham veren bir sevinç.

Tanrı en saf ışıktır – Tanrı'nın ışığında yaşam – İsa'nın kanı altında bağışlanma 1:5–10

Ama dikkat edin! Bütün bunlar ne kadar özel ve eşsiz olsa da, bu paydaşlığı tehdit eden bir şey var. Bu paydaşlığa ve Tanrı'nın yakınlığına hiç uymayan bir şey var. İsa'nın bildirisi her zaman açık ve netti. Biz elçilerin dikkatini çok önemli bir şeye çekti; bunu size mutlaka iletmeliyiz. Bunu yapmasaydık, size karşı suçlu olurduk: **Sonsuz Tanrı kutsaldır. Kendisi en saf ve en parlak ışıktır. Işıkta yaşar. Onda karanlığın izi bile yoktur.** Günahı kabul etmez ve onun görkemli özüne aykırı olan hiçbir şeyle asla uzlaşmaz. Bu, insanları ve onun iyi yaratılışını yıkar. Örneğin sevgisizlik, nankörlük, bencillik ve bizim için en iyisi olan iyi buyruklarını hiçe saymak ya da onlara başkaldırmak. Bu tür bir karanlıktan Tanrı'da – İsa'da da – hiçbir şey bulunmaz. Elbette söz konusu olan, gerçek ya da fiziksel anlamda karanlık değildir. Yüreklerimizi ruhsal olarak karartan karanlıktan söz ediyoruz. Yaşama bakışımızı yönsüz bırakan karanlıktan. Günah ve haksızlıkla bulaşmış bir durum, ışık olan bu görkemli Tanrı'dan ayrı olmak.

Eğer – aranızda bazılarının yaptığı gibi – bu görkemli Tanrı'yla paydaşlığımız olduğunu iddia edip de karanlıkta, yani Tanrı'yı hiç hesaba katmadan kendi isteğimize göre yaşarsak, bu düpedüz yalan olurdu. Ve asla gerçek değil. Ama İsa'nın bizi kesin olarak getirdiği Tanrı'nın ışığında yaşarsak, birbirimizle, Baba'yla ve onun Oğlu'yla canlı ve kalıcı bir paydaşlığımız olur. Onun ışığında, onun sevgisinde ve Baba'nın evinin sevincinde.

Tanrı'nın bu kutsal ışığında yaşayıp kalabilir miyiz ki? Biz tekrar tekrar başarısız oluyor ve günah işliyoruz! Evet, kalabiliriz. Tanrı'ya sonsuza dek şükür. Onun ışığında sonsuza dek evimizde olabilmemizin nedeni şudur: **Onun kanı! Oğlu İsa Mesih çarmıhta kanını, yaşamını kurban etti. Bu sayede günahlarımızdan sonsuza dek arındık. Bir kez dökülmüş bu değerli kan, günah işlemeye devam ettiğimiz sürece bizi arındırır. Geçmişte, bugün ve gelecekte!** Tanrı'yla her zaman paydaşlık içindeyiz. Hâlâ günah işlediğimizde

bile. Sevincimiz bulansa ya da tamamen kaybolsa bile Tanrı'nın ailesinden atılmayız.

İsa'nın kanı bizim sonsuz güvencemiz ve teminatımızdır. Tanrı'yla paydaşlığı mümkün kılan ya da yıkan, bizim itaatimiz ya da itaatsizliğimiz değildir. Tanrı Oğlu'nun değerli kanına bakar – yalnızca bu yüzden sonsuza dek güvendeyiz. Ebediyen. Tıpkı o zaman bütün İsraillileri yargıdan koruyan Fısıh kuzusunun kanı gibi. **Günahlarımızın hepsinden arındırılırız. Gözden kaçırdıklarımızdan, unuttuklarımızdan ya da farkında olmadıklarımızdan da. Ve ne yazık ki daha işleyeceklerimizden de.**

Ama biri, sahte öğretmenlerin iddia ettiği gibi, hiç günahımız olmadığını ve İsa'nın kanıyla arınmaya ihtiyacımız olmadığını düşünürse, bu büyük bir yanılgıdır. O zaman gerçeği ve gerçekliği ıskalayarak yaşardık. Kendimizi yanıltırdık. Günahlarımız bizi yıkıma sürüklerdi.

Bu günahsızlık yalanından ve kendini aldatmaktan kurtulmanın tek bir yolu var. **Günahlarımızı ancak kabul edip Tanrı'ya itiraf edersek günahlarımızdan kurtuluruz. Tanrı'nın İsa'nın kanı aracılığıyla bize armağan etmek istediği bağışlanmayı ancak böyle alırız.** Tanrı'yla gerçek ve canlı paydaşlığa ancak farkında olduğumuz günahları kabul edip itiraf ederek, yani onları dile getirerek gireriz. Baba'yla ve Oğul'la. Ve böylece İsa'nın arındıran kanı altında yaşayan bütün İsa izleyicilerinin paydaşlığına da. Bütün günahlar için bağışlanma bize armağan edilir. Bir kez daha: Unuttuklarımız ya da farkında olmadıklarımız da. Ve daha işleyeceklerimiz de.

Tanrı'nın günahlarımızı kaldırmasını hak ettik mi, ya da buna herhangi bir hakkımız var mı? Hayır! Ama yaşamını bizim için veren İsa, Tanrı'nın bağışladığının güvencesidir. İsa'nın değerli kanı, onun kutsal ve günahsız yaşamı demektir. **Onu bizim için kurban etti. Bizim için sunulan bu özverili, itaatli kurbanın Tanrı gözünde paha biçilmez bir değeri var. Bu yüzden günahını kendisine içtenlikle, açıkça ve dürüstçe itiraf eden herkesi seve seve bağışlar. Buna kendini bağladı. Oğlu'nun bu kanı temelinde. Tanrı her zaman sözünün arkasında durur! Çünkü o sadık ve adildir!**

Bir kez daha, çünkü herkesin bunu bilmesi gerekiyor: Doğduğumuz haliyle insanlar olarak, ya da Tanrı'nın çocukları olarak da kendiliğinden günahsız yaşadığımızı iddia eden kendini aldatır. Günah işleyip bunun günah olmadığını sandığımızda kendimizi aldatmamız daha da acıklıdır. Böylece Tanrı'yı yalancı yerine koymuş oluruz. Çünkü günahın ne olduğunu bize açıkça gösterdi.

Gerçekten günahı olmadığına ve günahsız yaşadığına inanan kaybolmuştur. Çünkü İsa'nın kanından yararlanmıyor. Günahlarını itiraf etmiyor! Düşüncede, ruhta ya da bedende günahsız olduğumuza inanan yanılıyor. Bu, yıkıma götüren sapkın bir öğretidir.

Hristiyanlar günah işlediğinde: Savunucumuz, Adil Olan İsa 2:1–2

Sevgili dostlarım, imanda küçük çocuklarım, bu bizim için apaçık bir şey, aslında yazmam bile gerekmemeli: **Günah işlemeyin!** Sonsuz, kutsal ve görkemli Tanrı, yaratılmış ve düşmüş insanlar olan bizi kendi paydaşlığına kabul ediyorsa, günah bizim için yasak bölge olmalı. Onun için ne ise bizim için de tam olarak o olmalı, yani karanlık. Bu konuda onun gibi düşünüp hissedelim. Günaha hayır deyişimiz büyüsün ve artsın.

Tanrı'yla paydaşlığa, başarısızlığımızı dürüstçe görmek ve kabul etmek de dahildir. Çünkü kendimize dürüstçe sormalıyız: Yaptığımız şeyler arasında tamamen saf ve kutsal olan bir şey var mı ki? Ne yazık ki her gün günah işliyoruz. Bilmeden, bazen de bilerek. Günahın ne olduğunu biliyoruz ve yine de onu yapıyoruz. Ama Tanrı'nın çocukları olarak bir kez daha günah işlediysek, bu yüzden asla kaybolmuş değiliz. Biz öyle düşünsek bile, Baba ve Oğul öyle düşünmez. Onlarla paydaşlık kesilmez. Azalmaz da. Kesilen ya da azalan bir şey varsa, o da bu paydaşlığın bilinci, farkına varılmasıdır. Ama bağ, aidiyet ve aile bağları değil. **Çünkü her şey zaten bağışlandı. Yeniden bağışlanmaya ihtiyacımız yok.** Baba'nın yanında bizim için duran da, bizim için ölen Baba'nın Oğlu İsa'dan başkası değildir. Baba'nın yanında savunucumuz, destekçimiz ve yardımcımızdır. Bizi yeniden ayağa kaldıran. Adil Olan o, bizim güvencemiz, onun çocukları olduğumuzun ve öyle kalacağımızın teminatıdır. Göksel Baba tamamen adil olduğu gibi kusursuz olan tek kişi.

İsa bütün günahlarımızı kanıyla sildi. Yok etti. **O, günahlarımız için kusursuz ve bir kerelik kefaret kurbanıdır.** Ve bütün dünyanınkiler için de. Herkes için, bütün yaratılış için.

Tanrı artık bizde haksız ya da kirli hiçbir şey bulmuyor. Çünkü bütün günahlarımız, Tanrı'ya ve insanlara karşı haksız eylemlerimiz, İsa'nın ölümünde kefaretle ortadan kaldırıldı: Bağışlandı ve atıldı. **Onun kurbanı o kadar büyük ve değerlidir ki, dünyadaki bütün insanların bütün günahlarını silebilir.** Mesih'e ve onun kurbanına sığınan herkese bağışlanma ilan edilir.

Gerçek sınavı: İkrar ile davranışın birliği 2:3–6

Peki İsa'yı tanıdığımızı ve onun ardından gittiğimizi nasıl bilebiliriz? Basitçe onun **buyruklarını** sevmemiz ve yerine getirmemizle. Biri İsa'yla canlı ve yaşamı değiştiren bir ilişkisi olduğunu iddia edip de onun buyruklarını yerine getirmiyorsa, hatta bunu denemiyorsa bile, kendine yalan söylüyor. Ve başkalarına da. Böyle birinde Tanrı'nın gerçeği bulunamaz. Ama İsa'nın sözlerini yerine getiren kişide Tanrı'nın sevgisi evindedir – evet, amacına ulaşmıştır. O kişi Tanrı'nın sevgisini yalnızca almakla kalmamış, onu karşılık olarak geri vermiş ve başkalarına da aktarmıştır.

Onun sözünü tutar ve yerine getirirsek, İsa'dayız. İsa'yla yaşadığını, onun ardından gittiğini söyleyenin, İsa nasıl yaşadıysa öyle yaşamaktan başka seçeneği yoktur. O zaman İsa'nın sevgisinin, merhametinin, gerçeğinin ve kutsallığının bizde de görüldüğü anlaşılır.

Eski ve yeni buyruk: Sevgi en büyüğü olarak kalır – karanlık geçip gidiyor 2:7–11

Sevgili dostlar, size aslında yeni bir buyruk yazmıyorum. İsa onu biz öğrencilere verdiğinde yeniydi. Geriye bakarsak, eski, asıl, ama hâlâ geçerli olan buyruktur. İsa'yı imanla kabul ettiğinizde onu aldınız. Aynı zamanda sonsuza dek **yeni bir buyruktur**: Çünkü **İsa aracılığıyla bambaşka yeni bir boyut kazandı – sevgi buyruğu olarak**. Daha önce böyle bir şey hiç olmamıştı. Bu sevgi buyruğu gerçekten onda yaşadı – bugün de bizde yaşıyor. Onun yaşamı bizim de yaşamımız oldu. Evet, o bizde yaşıyor! Ancak böyle, yalnızca böyle onun gibi yaşayabilir ve sevebiliriz. İsa'da gerçek ışık dünyaya geldi. Bununla geleceğin yeni çağı başlamış oldu. Karanlık giderek daha çok geri çekilmek zorunda. Yüreklerimizden ve yaşamlarımızdan da kovuldu. Tanrı'nın ışığında yaşıyoruz. Orası bizim evimiz. Orada kendimizi iyi hissediyoruz. Ve karanlığın tamamen yok olacağı, İsa'nın her şeyi aydınlatacağı gün yakında geliyor.

Bu ışıkta yaşadığını iddia edip de komşusunu sevmeyen, tersine ondan nefret eden, kaçınılmaz olarak karanlığa aittir. Nefretin evi karanlıktır. Nefret orada dizginsizce yaşar. Ama komşusunu seven ışığa aittir. Tanrı'nın ışığında güvendedir ve görebilir. Tökezlemez ve imandan dönmez. Bunu bir kez daha söylemeliyim: Komşusundan nefret eden karanlıktadır. Bu ölümcül bir durum, çünkü karanlıkta yürüyen nereye gittiğini görmez. Karanlıkta kördür.

Tanrı'nın ailesi ve dünya 2:12–17

Size, Tanrı'nın sevdiği **küçük çocuklar**, yazıyorum: Bütün günahlarınız, daha işleyeceksiniz de, bağışlandı! Bunun tek nedeni, bize İsa'da vaat edilen ve armağan edilen Tanrı'nın merhameti ve sadakatidir. Onun adı buna kefildir!

İmanda ruhsal olarak **babalar ve anneler** olacak kadar büyümüş olan sizler: İsa'yı her şeyden çok tanıyor ve seviyorsunuz.

Siz **gençler**, siz de böyle babalar ve anneler olacaksınız. Şimdi İsa aracılığıyla imanda Kötü Olan'ı, İblis'i yendiniz. Mücadeleyi göze aldınız, sağlam durdunuz.

Ey **çocuklar**, henüz uzun süredir imanda olmayan sizler, en önemli, en temel şeyi kavradınız: Sonsuz Tanrı sizin göksel Babanızdır. Onun baba sevgisi içinde yaşıyorsunuz.

Size, **babalar ve anneler**, yazdım, çünkü İsa'yı tanımanız, ona olan sevginiz ve coşkunuz sizi şimdi başkaları için olabileceğiniz kişiler yapıyor.

Size, **imanda genç olanlar**, yazdım, çünkü İsa'da güçlüsünüz. Her şeyden önce Tanrı'nın sözü, İsa'nın söylediği her şey sizin için önemli olduğu için. Onu yerine getiriyorsunuz. İsa'yla ve onun sözüyle İblis'i yenmeyi başardınız. Onun yaydığı bütün sapkın öğretiler ve saptırdığı insanlar sizi gafil avlayamadı.

Hepiniz dikkat edin ve Tanrı'yı ve İsa'yı umursamayan insanların sevdiği ve yaptığı şeyleri sevmeyin. Dünya budur. Yüreğinizi dünyaya bağlamayın. Gerçek sevgi yalnızca tek bir şeyi kucaklayabilir. İmansızlar gibi bir yaşam dileyen ya da onlara özenen, göklerdeki **Baba'nın büyük sevgisini** tanımıyor. Baba'nın sevgisi Tanrı'dan uzak bir dünyada asla evinde olamaz. Orada hoş karşılanmaz. Hiç karşılanmadı, bugün de karşılanmıyor, hiçbir zaman da karşılanmayacak.

Dünyanın neyinden tanınabileceğini, onu neyin meşgul ettiğini, evet, onu neyin ayakta tuttuğunu ve harekete geçirdiğini bilmek mi istiyorsunuz?

Her türlü **arzuya** teslim olup onu doyasıya yaşamak – ister para sevgisi, ister gösteriş tutkusu, alkol bağımlılığı, dedikodu, cinsellik, sansasyon merakı, oburluk ve daha pek çok şey olsun.

Yalnızca bu dünyaya ait olana, görünene ve baştan çıkarıcı olana bakan **gözlerin tutkusu**. Ve böylece yaşamın gerçek anlamını kelimenin tam anlamıyla gözden kaçıran.

Yaşamın gururu – böbürlenme, kibir, kendini olduğundan büyük görme ve kıyaslama, yıldırma, yeteneklerle ve servetle övünme ve daha pek çok şey gibi.

Bu, insanlara iyileşmez bir hastalık gibi eziyet ediyor. İnsan kendi yaşamının efendisi olduğunda böyle yaşar. Tanrısız olarak birçokları kendini yaşamının kralı sayar. Her şeyi kendilerine alırlar, sanki Tanrı yokmuş gibi. Böyle arzular asla göksel Baba'dan gelmez. Bu yüzden bir gün dünya düzeniyle birlikte sonsuza dek yok olacaklar. İsa'nın söylediğini yapmak, dünyanın yıkımından kurtulmanın tek yoludur. Tanrı'nın isteğini yapmak, geleceğe dair tek umuttur. Tanrı'nın yeni, sonsuz, kutsal, görkemli, gelecek dünyasını ışıkta yaşamanın tek olanağı. Sonsuza dek, sonsuz yaşamda.

Mesih karşıtı ve Mesih karşıtları 2:18–19

Ey Tanrı'nın çocukları, İsa'yla birlikte **son saat** başladı. O, **Mesih karşıtının**, **sahte kurtarıcının** geleceğini söyledi. Ama şimdiden pek çok Mesih karşıtı ortaya çıkıyor; sözde bir Mesih gibi kendilerini İsa'nın yerine koyuyorlar. Ona ve bize karşı cephe aldılar. Bu yüzden son saatin geldiğini söyleyebiliriz. Gerçeğe karşı bu ayaklanma, gerçek Mesih gelene dek süren son saati, son zamanı belirler. Bu Mesih karşıtı insanların aslında bizden çıkmış olmaları üzücü. Aramızdan. Tanrı'nın ailesine ait olduklarını iddia ettiler. Ama bu doğru değildi. Gerçekten doğru olsaydı, bizimle kalırlardı. Ama Tanrı onların maskesini düşürdü: Onlar Tanrı'dan değil, Kötü Olan'dandır. Aramızda işleri yok. Çünkü hepsi gerçek olmayanı öğretiyor ve yayıyor.

Kutsal Ruh'la meshedilme ve Baba ile Oğul hakkındaki gerçek 2:20–29

Hepimiz **İsa'dan gelen meshi** aldık. Kutsal Olan'dan. Bu, Kutsal Ruh'tur. Onu üzerimize döktü. Ruh bize İsa'nın Mesih olduğunu öğretti. Baba'nın sonsuz Oğlu. Bu bağlantıları ilk kez duyasınız diye size yazmadım. Çünkü onları zaten biliyorsunuz. Onlara sımsıkı tutunun. Bu insanların yalanlarının gerçekle kesinlikle hiçbir ilgisi yok.

Peki İsa'dan söz edenlerden hangilerine yalancı demek gerekir? **Elbette Nasıralı İsa'nın Tanrı'nın seçtiği Mesih olduğunu inkâr edenlere! Böyle biri Mesih karşıtıdır; Baba'yı ve onun Oğlu İsa'yı inkâr eder. Tanrı'nın hiç de Baba olmadığını ve Oğlu olamayacağını söyler.** Kısacası İsa'nın Baba'nın Oğlu olduğunu inkâr eden, ne Baba'yı tanıyabilir ne de onu Baba olarak edinebilir. Ama İsa'yı Baba'nın Oğlu bilen, bunun arkasında duran ve buna tanıklık eden kişi Baba olan Tanrı'ya sahiptir. O gerçekten Tanrı'nın

çocuğudur. Bunu siz de başlangıçtan beri böyle duydunuz. Buna satılık olmayan bir gerçek olarak sımsıkı tutunursanız, Tanrı'nın ışığındasınız. Baba'ya ve Oğul'a bağlısınız.

Buna sımsıkı tutunan ve bunu savunan bizler için Baba'nın eşsiz vaadi geçerlidir. Baba bu vaadi Oğlu'nda, yaşam Sözü'nde, insan İsa'da yerine getirdi: Sonsuz yaşam. Ölümlü insanlar olarak, günahkârlar olarak sonsuz yaşamı alacağız! Günah ve ölüm yenilmiş olacak.

Bütün bunları size yazmak zorundayım. Çünkü sizi saptırmak ve sizden bu görkemli, varoluşsal gerçekleri çalmak isteyen insanlar, gezgin vaizler ortalıkta dolaşıyor. İsa'dan aldığınız meshten bir kez daha söz etmek istiyorum. Bu, sizde ve sizinle kalan Tanrı'nın Ruhu'dur. Bu yüzden bu saptırıcıların ve yalancıların size bir şey öğretmesine izin vermeniz gerekmez. Onlara kulak vermeyin. Kutsal Ruh'a güvenin. O size neyin gerçek olduğunu öğretir. Baba'nın Oğlu İsa'ya yakın kalın.

Ve şimdi ileriye bakıyorum, dostlarım. İsa'nın gökte herkesin göreceği biçimde görüneceği günü görüyorum. Bu, en büyük sevinç günü olacak. Sonunda Rabbimiz İsa'yla bütün duyularımızla karşılaşacağımız eşsiz bir bayram günü. Bu görkemli günü böyle yaşamak istiyorsak, şimdiden İsa'yla, sanki o görünür biçimde yanımızdaymış gibi yaşayalım. Ve o güne dek onun ardından sadakatle ve gayretle gidelim. Bunu yapmazsak, o gün bizi hazırlıksız yakalayacak. Ya da korkutacak ve utandıracak. Ve umarım o zaman bazılarınızın aslında hiç ona ait olmadığı ortaya çıkmaz.

Tanrı'nın ne kadar tamamen adil olduğunu kavradıysak, birinin Tanrı'dan doğmuş ve yeni bir yaratık olup olmadığını da saptayabiliriz. Yani o kişi Tanrı'nın doğruluğunu seviyor, yaşıyor ve uyguluyorsa.

Ne büyük armağan: Tanrı'nın çocuklarıyız, eve dönüş yolunda 3:1–3

Baba Tanrı'nın bizi ne kadar sınırsız bir sevgiyle sevdiğini gerçekten kavrayabiliyor musunuz? Çünkü bizi kendi çocukları yaptı! Kendiliğinden. Bu onun sonsuz planı ve isteğiydi. Hiç kimse, ne bir Mesih karşıtı ne de bir sahte peygamber, bunu elimizden alamaz ya da sorgulayamaz. Bu doğru: **Gerçekten Tanrı'nın çocukları olduk**. O bunu istedi.

Tanrı'nın çocuğu olmanın bu yeni durumu, dış görünüşümüzden, bedenimizden ya da yeteneklerimizden anlaşılamaz. Henüz bütün bunlar görünmez. İsa da dışarıdan Tanrı'nın Oğlu olarak tanınmadı. O da biz de bütün

insanlardan farklı görünmüyorduk. Dünya için herkes gibiyiz. İman söz konusu olduğunda onlar için yabancıyız. Bakın, biz Tanrı'nın çocuklarıyız! Gelecekte sahip olacağımız, Tanrı'nın çocuğu olmanın bütün görkemli nitelikleri dışarıdan henüz görünmese de.

Bir şey şimdiden kesin: **Tanrı'nın bütün çocukları yakında yüceltilmiş İsa Mesih'e benzeyecek.** Gökte görünüp yeryüzüne gelecek olana. Bütün insanların göreceği biçimde. Onu olduğu gibi göreceğiz. Ve hayran kalacağız. Onun yanında kalacağız. Bu anı ve ardından geleni yaşamak, bu uzun zamandır özlenen karşılaşma, umudumuzun merkezidir. Bunun için yaşıyoruz. Bu umut her gün bizi, yaşamımızdan ona uymayan her şeyi tavizsizce çıkarmaya yöneltir. Onun kutsallığına, yüceliğine ve doğruluğuna uymayan. Böylece şimdiden ona gitgide daha çok benziyoruz. Ve onun gelişine hazır oluyoruz.

Günah, İblis ve Tanrı'nın Oğlu 3:4–10

Tanrı yokmuş gibi yaşayan, gerçekte bir günahkârdır. Sonsuz hedefini ıskalayan biri. Çünkü Tanrı onu yarattı. Onu yaşatıyor. Ona minnettar olması gerekirdi. Böyle bir yaşam tarzına yasa tanımazlık da denir. Tanrı'yı ve onun yetkisini inkâr eden, anarşi içinde yaşar. İnsanlar Tanrısız bir yaşamla inanılmaz sayıda günah biriktirdi. Tanrı'ya ve insanlara karşı işlenen bu günahları hiç kimse olmamış gibi yapamaz. İnsani araçlarla asla telafi edilemezler. Ama İsa tam da günahlarımızı ortadan kaldırmak için geldi. Onları hiç olmamış gibi ortadan kaldırabilir. Bunu kimse yapamadı! Yalnızca o. Neden? Çünkü hiçbir şekilde günaha bulaşmamıştı ve hiç günah işlemedi. **Günahlarımızı taşıyan ve yok eden Adil Olan oydu.**

İsa'nın ardından giden ve onun söylediğini yapmak isteyen, günaha itaat etmez. Tanrı yokmuş gibi yaşayanların hepsi ne İsa'yı anlamıştır ne de kendini yaşamının Kurtarıcısı ve Rabbi olarak ona teslim etmiştir.

Tanrı'nın çocukları, taviz vermeyin! Tanrı'nın bakış açısından her zaman yalnızca bir ya o – ya bu vardır! Bu yüzden gri alanlardan söz etmiyorum. Anlayasınız diye, size aktardığım gerçekleri kelimenin tam anlamıyla siyah-beyaz bir karşıtlık içinde vurguluyorum. Tanrı'ya itaat etmek isteyen ve onun buyruklarına göre yaşayan doğrudur. Tıpkı İsa'nın yaşamında doğru olduğu gibi. Tanrı yokmuş gibi yaşayan günah işler ve yaşamının hedefini ıskalar. Böyleleri, İblis'in hep yaptığını yapar. O, Tanrı'nın yetkisini başından beri reddetti. Bu anarşiyi yayıyor. Evet, melekleri ve insanları da aynısını yapmaya ayarttı. Günah işleyen herkes sonuçta İblis'ten esinlenir ve onun safında durur. **Ama Tanrı'nın**

Oğlu, İblis'in yaptığı her şeyi yıkmak için geldi. Onun bütün kötü eserlerini, insanların yaşamında bıraktığı izleri. İblis'in işleri son sözü söylemez! Bu şimdiden görülebilir. Çünkü Tanrı'nın her çocuğu Tanrı'dan doğmuştur ve bu yüzden artık günah tarafından belirlenmez ve yönetilmez. Tanrı'nın bir çocuğunun sürekli günah işlemek zorunda olmaması – bu yalnızca Tanrı'nın bizdeki işidir! Tanrı'nın yaşamı, onun sözü ve Ruhu, çocuklarında vardır. Bu yüzden onun çocuklarının günahı sevmesi ve Baba yokmuş gibi yaşaması hiç mümkün değildir. Sonunda hiç kimse gerçek özünü inkâr edemez. Bu öz ya Tanrı'dandır ya da İblis'ten. Bu yüzden kimse bu konuda kendini kandırmamalı. Tanrı'yı hesaba katmayan ve öyle yaşayan herkes, Tanrı'dan doğmuş ve Tanrı'nın çocuğu olamaz. Tanrı'nın çocuğu her şeyden önce komşu sevgisinden tanınır. Komşusunu İsa'nın yaptığı gibi özveriyle ve eylemle sevmeyen Tanrı'dan doğmamıştır. O, İblis'in çocuğudur.

Tanrı'nın çocuğu olmanın yaşam belirtisi olarak sevgi 3:11–18

İsa'yı ve onun iyi haberini ilk kez duyduğunuzda, birbirinize sevgi belirleyici olandı. Büyük farkı yaratan buydu. Birbirimizi sevmemiz hep böyle kalmalı. Bunun tersine korkunç bir örnek, Kayin'in eski öyküsüdür. Ta en başta. Kardeşi Habil'i öldürerek İblis'ten, Kötü Olan'dan kaynaklanan biçimde davrandı. Bunu neden yaptı? Yaptığı kötüydü. Çünkü Kötü Olan'dandı. Ama kardeşi doğruydu. Habil İblis'ten değil, Tanrı'dandı.

Bu yüzden böyle bir şeyin bugün de sürekli tekrarlanmasına şaşmayın. İyi olandan, kutsal olandan, doğru olandan ve sevgi dolu olandan nefret etmek kötülüğün özündedir. Evet, onu yıkmak. Tanrısız yaşayan insanlar bizden az ya da çok nefret ediyor. Çünkü Tanrı'nın istediğini yapmak istediğimizi hissediyorlar. Onlarla bizim aramızdaki fark bundan büyük olamaz. **Tanrı'dan doğduğumuz için ölümden yaşama geçirilerek kurtarıldık.** Ölüm yaşamı yıkmak ister. Öldürmek. Bu nefretten başka bir şey değildir.

Tanrı'nın bir çocuğunun gerçek ve sahici yaşam belirtisi, komşuyu sevmemizdir. Her şeyden önce Tanrı'nın çocuklarını. Bunun tersi kuşkusuz şu demektir: Komşusunu sevmeyen hâlâ ölümdedir. Tanrı'nın çocuğu değildir. Komşusundan nefret eden herkes, Kayin gibi bir katildir bile – ister gerçekten birini öldürsün, ister ondan aklıyla ve yüreğiyle nefret etsin. Herkes için açık olmalı: Komşusundan nefret eden birinin sonsuz yaşamı olamaz. Kısa bir süre öyle görünmüş olsa bile.

Sevgiyle gerçekte neyin kastedildiğini neyden anlarız? **Gerçek tanrısal sevginin en büyük örneğini ve ölçüsünü İsa'da görüyoruz.** Sevgiden ötürü yaşamını bizim için ortaya koydu. Onu çarmıhta kurban etti. Bunu bizim için yaptıysa, başka türlü olamaz: Biz de Tanrı'nın çocukları için aynısını yapacağız. Komşu için de. Sevgiyi yaşamak, hemen başkaları için yaşamını feda etmek anlamına gelmek zorunda değil. Örneğin çok basit olarak, sahip olduklarımla sıkıntıdaki birinin yardımına koşmam demektir. Acilen ihtiyaç duyduğu şeyi ona vermem. Biri komşusunun sıkıntısından en derininde etkilenmiyorsa, onda Tanrı'nın sevgisi bulunamaz. Tanrı sevgisinin özü zaten budur: komşunun sıkıntısını fark etmek, ondan etkilenmek ve yardım etmek için her şeyi ortaya koymak.

Tanrı'nın çocukları, sevgi hakkında yalnızca konuşmayı ve bu konuda çok söz etmeyi bırakın. Gerçek Tanrı sevgisini eylemle yaşayın. Açık bir yürekle ve açık bir elle. Bencil güdüler olmadan.

Cömert bir yürek göksel Baba'ya güvenebilir 3:19–24

Komşuya yardım etmek yerine yüreğimiz çoğu zaman vermemiz gereken şeye bağlı kalır. Yaşamımızı ve sahip olduklarımızı komşumuzun iyiliği için bırakırsak, gerçeğin içindeyiz. Bencil yüreğimiz bırakmazsa, hatta özverili vermeyi kınarsa, kendimizi Tanrı'nın bizden büyük olan buyruğunun üstüne çıkarırız. Komşuyu sevmeyi gereksiz saydığımızda ya da iş sözde kaldığında. Tanrı, yüreğimizin yardım etmekten kaçınma güdülerini ve yardımseverliğe itirazlarını çok iyi görür. Yüreklerimizin bu duygularına ve kuşkularına direnmeyi öğrenmeliyiz. Ve Tanrı'nın sevgi buyruğunu daha yüksek tutmalıyız. **Yüreğimiz komşuya cömertçe ve özveriyle yardım etmek için bıraktığında, Baba'ya özgür ve sevinçli bir güven duyarız.** Ne de olsa onun çocukları olarak onun tarafından seviliyoruz. Ona dileklerimizi söyleyebilir ve bize armağanlar verdiğini deneyimleyebiliriz. Komşumuzun sıkıntısını hafifletmek için ona seve seve verirsek, Baba da bize seve seve verir. Çünkü onun buyruğu bizim için önemlidir ve onu seve seve yerine getiririz. Böylece yaşamımız onun için bir sevinç olur. **Biz seve seve verdiğimizde, o da bize seve seve verir!**

Baba Tanrı bize bu çifte buyruğu veriyor: **Güvenimizi tümüyle Oğlu İsa Mesih'e koymak** – onun görkemli büyüklüğüne ve onun her şey için, ama gerçekten her şey için yeterli olduğuna. Yaşamda ve ölümde. **Ve birbirimizi sevmek**, tıpkı İsa'nın da söylediği gibi. Bu buyruğu yerine getiren İsa'da kalır,

İsa da onda. İsa'nın içimizde olduğunu bilebilir miyiz? Evet, Kutsal Ruh aracılığıyla. Ruh, İsa'nın varlığına bize gizemli bir biçimde tanıklık eder; bunu ancak yaşayan anlar. Bu konuda bize içsel bir kesinlik ve huzur verir. Ruh yalnızca tanıklık etmekle kalmaz. İsa onu, her zaman ve her an yanımızda olsun diye armağan etti.

Gerçek bir çatışma – gerçek için mücadele: İsa kimdir 4:1–6

Sevgili dostlar, dünyada pek çok **sahte peygamber** dolaşıyor. Daha önce sözünü ettiğim yalancı peygamberler. Aramızdan çıkmış olanlar. Sizde olan Tanrı Ruhu'nun tersine, bu peygamberler aracılığıyla yalan ruhları konuşuyor. Bu yüzden size bir şey öğretmek isteyen her insana inanmayın. Tanrı'dan gelip gelmediğini sınayın. Tanrı'dan gelen gerçek Ruh'u, İsa hakkında gerçeği duyurmasından tanırsınız. Yani İsa Mesih'in gerçekten insan olduğunu. Yeryüzünde yaşadığını ve hep insan kalacağını. **Bizim insan varoluşumuzu üstlendi. Ona ait olan her şeyle. Günah dışında.** Baba'nın yanında sonsuz Oğul olduğu ve hep öyle olduğu halde. Buna inanmayan ve başkalarının önünde açıkça kabul etmeyen Tanrı'dan değildir. Saptırıcı bir ruhla, Mesih karşıtının ruhuyla doludur. Bu ruh bir gün herkesin önünde büyük, göz alıcı ve ayartıcı biçimde ortaya çıkacak. Ama bu ruh bugün bile böyle sahte peygamberler ve sözde mesihler aracılığıyla etkin. Gerçek Mesih hakkında yalanlar yayıyorlar.

Tanrı'nın çocukları Tanrı'dan doğmuştur. Yalancı peygamberlerin içyüzünü gördünüz ve onları yendiniz. Çünkü sizde dünyanın ruhundan daha güçlü olan **Tanrı'nın Ruhu** var. Aramızdan çıkmış olsalar da ruhsal kökenleri Tanrı'da değil. Kökenleri tanrısız ama yine de dindar olan dünyadadır. Dünyadan geleni ve dünyanın hoşuna gideni söylüyorlar. Dünya onlara ilgi gösteriyor. Biz ise Tanrı'danız. Tanrı'yı tanıyan ve seven bizi anlar. Tanrı'dan olmayan söylediklerimizi anlamaz.

Bu, saldırı altında ve çekişmeli bir durum. Söz konusu olan bir ya o – ya bu: Ya gerçeğin Ruhu konuşuyor ya da yalanın ve yanılgının ruhu.

Sevgi, sevgi, sevgi 4:7–16

Tanrı'nın sevdiği dostlar! Birbirimizi sevelim. Neden? Çünkü sevgi tanrısaldır. Tanrı'dan gelir. O, en saf ve en derin sevginin kaynağıdır. Tanrı'nın sevdiği gibi seven herkes Tanrı'dan doğmuştur. Tanrı'yı tanır ve sever. Tanrı gibi sevmeyen onu tanımaz. **Çünkü Tanrı'nın en derin ve sonsuz özü saf, kutsal, lekesiz**

sevgidir. Tanrı tam da bu kutsal sevgiyi bize yöneltti. Karşılıksız armağan etti. Biricik ve eşsiz Oğlu'nu dünyaya göndererek. O insan olunca biz insanlar yaşama kavuştuk. Yaşamı, ölümün ve karanlığın diyarında olan bize getirdi.

Bu sevgi tamamen hak edilmemiştir. Tanrı'ya duyduğumuz bir sevgiye verilmiş bir yanıt değildi. Bizde Tanrı'yı harekete geçiren olumlu hiçbir şey yoktu. Sayısız günahımız vardı. Onlardan kurtulamıyorduk. O onları ortadan kaldırmak istedi. **Böylece ilk o bizi sevdi ve günahlarımızı kurbanıyla ortadan kaldırsın diye Oğlu'nu gönderdi. Bize olan sonsuz uzaklığı aşmak için gönderdi. Oğlu'nu günahlarımız için bir kefaret olarak. Onları kendi ölümünde yok etmek için. Çarmıh, Tanrı sevgisinin çekirdek erimesi gibidir.**

Sevgili dostlar, bütün beklentilerin ötesinde, hak etmeden böyle sevildiysek, birbirimizi sevmek bizim için adeta bir yükümlülüktür. Birbirimizi seversek, Tanrı içimizde kalır. O zaman onun eşsiz sevgisi içimizde canlıdır. İçimizde yanar. İçimizde amacına ulaşmıştır. Tanrı Ruh'tur ve hiç kimse, hiçbir insan onu hiçbir zaman görmedi. **Ama bugün onu gözlerle görmeden ondan bir şey görülebilir ve kavranabilir! Tanrı'nın ailesinin birbirini sevdiği sevgi aracılığıyla. Tanrı bu sevginin içinde bulunur.**

İçinde olduğumuzu nasıl anlayabiliriz? Ve onun bizde olduğunu? Onun Ruhu sayesinde anlayabiliriz. Onun Ruhu sayesinde, onda kök salmış bu canlı sevgi paydaşlığı mümkündür.

Biz elçiler ve İsa'nın öğrencileri gördük ve size tanıklık ediyoruz: Baba gerçekten kaybolmuşluğumuzu gördü. Çaresizliğimizi. Ve Oğlu'nu gönderdi. Bütün dünyanın Kurtarıcısı olarak. Baba Oğlu'nu bütün insanlar için gönderdi.

İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğuna inanan ve bunu açıkça kabul eden, Tanrı'yla paydaşlık içindedir ve ona bağlıdır. Tanrı'nın bize olan sevgisinin ne kadar büyük olduğunu tanıdık ve buna inandık. **Çünkü Tanrı sevgidir. Bütün özü en saf, kendini veren sevgidir. Sevmeyi sever. Hiçbir tanrı kendini böyle göstermedi. Onu baştan sona belirleyen budur. Yaptığı ve olduğu her şey sevgiden gelir.** Bu sevgide yaşayan Tanrı'da kalır, Tanrı da onda – bu, Baba'ya yürekten minnettar olmamızdan ve komşuyu sevmemizden anlaşılır.

Tanrı'nın sevgisi ve yargı günü 4:17–19

Tanrı'nın sevgisi bizi tamamen değiştirdi. Tanrı'ya karşı cesaretle ve güvenle donatıldık. Bu yüzden herkesin kutsal ve adil Tanrı'nın önünde hesap vereceği

yargı gününden korkmuyoruz. O gün sayılan ve geçerli kalan tek şey, dünyada İsa'nın yaşadığı gibi yaşamış olmamızdır. Onun sözünü yerine getirdiğimizde bu doğrudur; bu da Tanrı'dan doğmuş herkes için doğal bir şeydir. Bu hiçbir zaman yüzde yüz başarılamasa bile. Ama bu yüzden de, yaşamımızdaki bu eksiklik ve günahlar yüzünden de korkmamız gerekmez. **Tanrı'dan korkmak asla Tanrı sevgisinin özünde yoktur. Tam tersine, Tanrı'nın kusursuz sevgisi yargı gününün korkusunu kovar. Ve İsa gibi yaşayamama korkusunu da.** Korku zaten umutsuzluğa götürebilen bir tür yargıdır. Tanrı'dan ve onun yargısından hâlâ korkan henüz güvenmiyordur. Henüz Tanrı'nın sevgisi ve İsa'nın bağışlaması sayesinde huzura kavuşmamıştır.

Sevmek için Tanrı'dan doğmuş 4:20–5:3

Tanrı'yı ve komşuyu seviyoruz. Çünkü ilk o bizi sevdi. Bu önemli, asla unutmayın: Biri Tanrı'yı sevdiğini söyleyip de komşusundan nefret ediyorsa, yalancıdır. Gözleriyle görebildiği kardeşini sevmeyen, göremediği Tanrı'yı nasıl sevebilir? Tanrı'dan şu buyruğu aldık: Onu seven, elbette komşusunu da sever. Tanrı sevgisi görünür dünyada kendini gösterir. Kendini orada kanıtlamalıdır, düşünsel ve görünmez bir kuramda değil.

İsa'nın Mesih, yani Hristos olduğuna inanan ve bunu açıkça kabul eden herkes Tanrı'nın çocuğudur. Tanrı'dan doğmuştur. Baba ve çocukları aile olarak sevgiyle birbirine bağlıdır. Tanrı'yı seven herkes, elbette ondan doğmuş olanı da sever. Onlar kardeştir ne de olsa! Tanrı'nın çocuklarını sevip sevmediğimizi neden anlayabiliriz? Tanrı'yı sevmemizden ve onun sözünü ve buyruklarını yerine getirmemizden.

Biz Tanrı'nın çocuklarında Tanrı'nın sevgisi, eyleme geçmek için güç, motivasyon ve şükran kaynağıdır. Onun buyruklarını bilmek ve yerine getirmek için. Tanrı'dan gelen yaşama sahip olanlar için bunlar ağır değildir. Tanrı'nın sevgisi bir yakıt gibidir. Hiç tükenmeyen ve onlarda yanan. Tanrı'nın buyruklarını seve seve yerine getirirler.

İman aracılığıyla dünyaya karşı zafer 5:4–5

Çünkü Tanrı'dan doğmuş olan dünyayı yener. Tanrı'yı ve buyruklarını reddeden dünya, bizim yüreğimizi de ele geçirmek ister. Uyum sağlayalım diye. Onlara katılalım diye. Onlar gibi olalım diye. Ama biz kararlılıkla ve zaferle direniyoruz. İsa'nın yanında kalıyoruz. Baba'ya, Oğul'a ve Ruh'a güvenimiz dünyaya karşı

zaferdir. İman aracılığıyla buna sımsıkı tutunuyoruz. Tanrı'dan uzak dünyayı kim yenebilir ve onun bizim üzerimizdeki sahiplik iddiasını kim püskürtebilir? Yalnızca İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğuna inananlar. Bu iman bizi değiştirir ve yaşam Sözü'ne bağlar. Dünya ve sahte peygamberler buna inanmaz. Biz inanıyoruz ve bunda kalıyoruz.

Hangi Mesih'e inanıyoruz 5:6–10

İsa Mesih bizim için geldi. Tümüyle insan oldu. Sahte öğretmenler, vaftiz sırasında "tanrısal Mesih"in Nasıralı insan İsa'nın üzerine indiğini iddia ediyor. Ve ölümünden kısa süre önce onu yeniden terk ettiğini. Ama Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih, suda Yahya tarafından vaftiz edildi. Bunda ısrar etti. Kendisi idam edilmeye razı oldu. Çarmıha çivilenmeye. Dökülen kanıyla bizi günahlardan arındırdı. Gerçeğin Kutsal Ruhu bunu başından beri size tanıklık etti. Evet, Musa'nın Yasası'nın istediği gibi size iki ya da üç tanık gösterebilirim: Su, kan ve Ruh. Tanrı'nın Oğlu'nun tümüyle insan olduğunu oybirliğiyle doğruluyorlar. Herkesin önüne çıktı ve insanlara hizmet etmeye başladı. Bu, sudaki vaftiziyle başladı. Ve aynı kişi, Tanrı'nın Oğlu, Golgota'da öldü. İnsanlar her şeyi iddia edebilir, ama Tanrı'nın tanıklığı daha büyüktür ve öyle kalır. Bu yüzden güvenilirdir. Son merci. Tanrı Mesih hakkında, üç tanığın tanıklık ettiğinin tam aynısına tanıklık etti. Onlar Mesih'in yaşamını oybirliğiyle betimler: Ruh, su ve kan. Bu Mesih'e inanan, bu oybirliğiyle verilmiş tanıklığı yüreğinde taşır ve korur. Tanrı'nın Oğlu hakkındaki tanıklığını reddeden, Tanrı'yı yalancı yerine koyar.

Yalnızca bu Mesih'e iman sonsuz yaşam verir 5:11–13

Tanrı'nın Oğul hakkında tanıklık ettiği şey doğru ve güvenilirdir. Bizi çok somut olarak ilgilendiriyor. Bize sonsuz yaşam verdi! Bu yaşam, Oğlu'ndan başka hiç kimsede değildir. İnsan olan, bizim için ölen ve dirilen İsa Mesih'te. Ve Oğul'u imanla, güvenle yüreğine ve yaşamına kabul eden, sonsuz yaşama sahiptir. Bu onun yeni varoluşu oldu. Yaşamın kendisi olan Oğul'la birlikte Tanrı'nın çocuğu olarak yeni bir varoluş kazandı. Oğul'u kabul etmeyen asla sonsuz yaşama sahip olamaz.

Bunu size, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu kesin olarak, bir kez ve her zaman için bilesiniz diye yazıyorum – yani yalnızca çekinerek ya da tereddütle umut etmeyesiniz ya da hissetmeyesiniz – bundan kuşku da

duymayasınız diye. Kaybedilebilecek bir şey olarak değil. Sonsuz yaşam, sizin dünyasal yaşamınız olan canınızla karşılaştırılabilir. Tanrı'nın sonsuz yaşamı da böylece sizin yaşamınız ve Tanrı'nın çocukları olarak yok edilemez varoluşunuzdur. Siz Tanrı'nın yaşamına sahip olan Tanrı'nın çocuklarısınız.

Tanrı'nın Oğlu'na inandığınız sürece. Onun şimdi ve önceden ne olduğuna dair o kadar çok şey içeren ve o kadar çok şeyi temsil eden adına: O sonsuzdur. İnsan oldu. Bizim için öldü. Diriltildi. Yüceliğe alındı. Oradan geri gelecek. İnandığınız İsa adı bütün bunları ve daha fazlasını içerir.

Yanıt bulan dua 5:14–15

Size Babamız Tanrı hakkında yazdığım her şey, bizi onun önünde olmaya çağırıyor. Ona hep çekiliriz. Açık bir güven duyabiliriz. **Çocuksu bir güvenle ve kaygısız bir umutla onun önüne gelebiliriz. İmanla, sanki yalnızca bir adım ötedeymiş gibi.** Onun dostça yüzünün önüne. Özellikle ondan bir şey dilediğimizde. Bizi duyar ve dileğimize yanıt verir. Ne de olsa onun istediğini diliyoruz. Çünkü onu ve isteğini – onu hoşnut edeni – tanıyoruz. Ondan gerçekten her şeyi dileyebiliriz. Çünkü dileğimize yanıt vereceğini biliyoruz. Dilediğimiz şey Tanrı tarafından yerine getirildiğinde, bunun dileğimizin yanıtı olduğunu biliriz. Tanrı'nın iyi yanıtı. Hiçbir dileği unutmaz ve doğru zamanda yanıt verir. Aracılık duamız çok önce yapılmış ve biz onu unutmuş olsak bile.

Günah ve ölüm, dünya ve Kötü Olan, Gerçek Olan 5:16–21

Tanrı'nın çocukları dua eden bir ailedir. Özellikle de aileden biri açıkça ve ısrarla Tanrı'nın isteğine karşı davrandığında. Bu ciddi bir şeydir. Bu yüzden erkek ya da kız kardeşin, günahı fark etmesi, itiraf etmesi ve bırakması için duamıza ihtiyacı vardır. Böyle bir durumda dualarımız kesinlikle gereklidir. Çünkü Tanrı bizi duyarsa, dualarımız erkek ya da kız kardeşe yaşam verecektir. Böylece o, Tanrı'nın istediği gibi geri döner: Baba'yla ve Oğul'la bilinçli ve yaşanan paydaşlığa. Ve Tanrı'nın ailesinin birliğine.

Ölüme götüren günah vardır. Bir erkek ya da kız kardeş, yani Tanrı'nın çocukları, böyle bir günah işleyemez. Bu günah, sahte peygamberleri ve ölümün içinde yatan bütün dünyayı belirler. Her haksızlık günahtır. Onu ister Tanrı'nın bir çocuğu işlesin ister bir sahte peygamber. Ama Tanrı'nın bir çocuğunun günahı onun ölümü demek değildir. Oysa dünyanın günahı – o sonsuz yıkıma götürür. Çünkü Mesih'i ve onun günah için sunduğu kurbanı reddeder.

Tanrı'dan doğmuş ve Tanrı'nın çocuğu olmuş kişi sürekli günah işlemez. Sürekli bile bile ve zevkle değil. Bu yüzden Tanrı'nın bir çocuğunun günahı ölüme götüren günah değildir. Olamaz da. Mektubumda gerçeği keskin karşıtlıklarla vurguladım. Siyah-beyaz karşıtlık içinde açıkladım. Tanrı'dan doğmuş olan günah işlemez, çünkü Mesih onu korur ve sımsıkı tutar. Mesih her zaman daha güçlüdür. O, Kötü Olan'ı yenendir. Bu yüzden Kötü Olan, Tanrı'dan doğmuş olana ne dokunabilir ne de onu yıkıma götürebilir.

Tanrı'nın bizi yeniden doğurduğunu kesin olarak biliyoruz. Tanrı'yı reddeden insanlar ise Kötü Olan'ın, İblis'in tarafındadır. Ölümün içindedirler. Bu fark, hatta karşıtlık, bizim sayemizde ortaya çıkmadı. İsa aracılığıyla oldu. Tanrı'nın sonsuz Oğlu'nun görevi, bize Tanrı'yı göstermekti – onun kutsal özünü, ışığını ve sevgisini. Ve bize onun neden bizim için gelmek zorunda olduğunu açıklamaktı. İman eden için Gerçek Olan Mesih'i tanımak hayati önem taşır. Çünkü o, dünyanın bütün tanrılarından ve putlarından farklıdır. Size duyurduğumuz İsa'yla her şey ayakta kalır ya da yıkılır. Onunla sonsuza dek ayrılmaz biçimde birleşmişiz. Biz ondayız. Gerçek Olan'da. Güvende. Onun yanında evimizdeyiz, dünyasal varoluşumuzda nerede olursak olalım.

Ve bunu bir kez daha olabildiğince açık söylüyorum: **O gerçek Tanrı'dır ve sonsuz yaşamdır. Nasıralı yapı ustası Tanrı'dır. Tarif edilemeyen, kavranamayan, Sonsuz Olan, her zaman var olan, Yaratıcı. Şimdi sahip olduğumuz yaşam odur. İçinde yaşadığımız odur.**

Tanrı'nın Oğlu hakkındaki bu gerçek karşısında mektubumun sonunda yalnızca şunu vurgulayabilirim: **İsa Mesih'i ve onun onurunu küçülten, zayıflatan ya da sorgulayan her şey puttur ve put olarak kalır.** Dostlarım, ne görünür put tasvirlerine ne de insanlardan gelen onur ya da bağlandığımız zenginlik gibi "iç" putlara hiçbir biçimde göz yummamaya ya da hayranlık duymamaya dikkat edin.

Yuhanna'nın İkinci Mektubu

Size İhtiyar Yuhanna yazıyor. Sizin için bir çoban olarak kaygı duyan biri. Size, seçilmiş hanıma ve çocuklarına. Size, yürekten sevdiğim küçük bir iman topluluğuna. Tanrı'nın gerçeğinden gelen sevgiyi kastediyorum. Ama İsa Mesih'ten gelen sevgiyi de. İsa Mesih'i gerçek olarak tanımış ve seven herkes sizi de sever. İsa olan gerçek, bu sevginin temeli, yönü ve ölçüsüdür! Gerçek bizde kalacak, çünkü İsa Mesih bizdedir. Her zaman ve sonsuza dek! Bütün imanlılar sonsuza dek Tanrı sevgisinin paydaşlığında olacak. Sonsuz yaşamda.

Tanrı'nın lütfu, merhameti ve esenliği bizimle olacak. Her birinizle – gün be gün. Göklerdeki Babamız Tanrı'nın armağanı olarak. Aynı şekilde Baba'nın Oğlu İsa Mesih'ten. O da Tanrı'dır. Oğul Tanrı. İnsan olan ve Tanrı'nın gerçeğini ve sevgisini biz insanlara açıklayan. Bu gerçek ve sevgi içinde Tanrı'nın çocukları olarak yaşıyoruz!

Bazı çocuklarını gerçek içinde yaşarken gördüğümde gerçekten çok sevindim. İsa'nın bize getirdiği Baba'nın buyruğunu yerine getiriyorlar. **Bu yüzden sizden, başlangıçtan beri duyduğumuzu yapmanızı rica ediyorum. Sizi şaşırtacak yeni bir buyruk değil, eskisi: Birbirimizi sevmemiz gerektiği.**

Baba'nın sevgisinde kalmak ve yaşamak, onun buyruklarını tutmak demektir: Oğlu İsa Mesih'in adına inanmak ve birbirimizi sevmek. Onun buyrukları bize olan sevgisinin ifadesidir. Bir koruma işlevi de. Dolaşıp duran sahte öğretmenlere karşı. Bugün pek çok saptırıcı, yalanlarını yaymak için misyon gayretiyle dolaşıyor. İsa'nın beden alıp gelmediğini açıkça söylüyor ve duyuruyorlar. **Oğul Tanrı'nın bizim gibi tümüyle insan olduğunu inkâr ediyorlar: Beytlehem'de doğdu. Nasıra'da büyüdü. Uzun yıllar yapı ustası olarak çalıştı. Yeruşalim kapılarının önünde çarmıhta öldü. Günahlarımızın kefareti için. Bedenle dirildi. Ve insan olarak göğe alındı. Bu gerçekleri kısmen ya da tümüyle inkâr eden, bir saptırıcı ve gelecek olan Mesih karşıtının suç ortağıdır.**

Bu saptırıcılar gerçek bir tehlikedir. O halde kendinize dikkat edin. Sakının! Emek verdiğimiz şeyi kaybetmeyelim diye. Siz bizim misyon çalışmamızın meyvesisiniz! Siz kendiniz sonsuz yaşam için çalıştınız. Tanrı'nın işini yaptınız ve sonsuz yaşam için onun adına inandınız. Bize vaat edilen ödülün tamamını

almak istiyoruz ne de olsa. Bu ödül ancak gerçeğe sımsıkı tutunursak, onun içinde yaşarsak ve Mesih hakkında başlangıçtan beri açıklananın ötesine geçmezsek verilir.

Mesih'in öğretisinde, onu başlangıçtan beri duyduğunuz gibi kalmayan herkes – böyle birinde Tanrı yaşamaz. İnsan olmuş Tanrı'nın Oğlu Mesih hakkındaki öğretide kalan herkes Baba'ya ve Oğul'a bağlıdır. Onlar onda yaşar.

Biri size gelir de Mesih hakkındaki öğretiyi, onu size başlangıçtan beri açıkladığım gibi getirmezse, onu kabul etmeyin. Ona hiç söz hakkı vermeyin. Normalde hoş karşılanan bir konuğu kabul ettiğiniz gibi onu selamlamayın ve karşılamayın. Çünkü böyle birini yine de bu konuksever biçimde selamlayan, onun kötü işlerine ortak olur. İstese de istemese de. Size, Mesih hakkında gerçeği söyleyip söylemediğini bilmediğiniz gezgin bir öğretmen gelirse, önce bunu açıklığa kavuşturun. Bu açıklığa kavuşunca onu kabul edin. **Rabbimiz İsa Mesih söz konusu olduğunda her zaman açık bir tutum alın. Burada asla tarafsızlık ya da kayıtsızlık olamaz. Yoksa bütün ödülümüz tehlikeye girer.**

Daha pek çok şey yazmam gerekirdi. Mürekkeple ve kâğıtla. Ama orada sizinle konuşmak çok daha iyi ve güzel. Çünkü yüz yüze konuştuğumuz böyle bir paydaşlıkta her zaman büyük sevinç vardır.

Buradan, yanlarında evimde olduğum buradaki imanlılardan da içten selamlar.

Yuhanna'nın Üçüncü Mektubu

Ben, İhtiyar, presbiter Yuhanna, sana, gerçekte sevdiğim sevgili Gayus'a yazıyorum. İsa Mesih aracılığıyla bize gelen ve bundan böyle Tanrı'nın sevgisinde yaşayalım diye yüreklerimizi fetheden gerçekte.

Sevgili Gayus, her şeyde iyi olman için ne çok dileyip dua ediyorum. Hem dış hem iç insanında. İyi, düzlenmiş bir yolun olsun diye.

Seninle karşılaşan kardeşler, yaşamını ne kadar gerçeğe göre yönlendirdiğini anlattıklarında ne kadar sevindim. Yüreğindeki gerçeğin meyvelerinin herkes tarafından görülmesine seviniyorum. Çocuklarımın gerçek içinde yaşadığını görmekten daha büyük bir sevincim yok. Gerçek olan Mesih'e götürebildiğim ve şimdi onunla dolu olanlar. Gerçeğe sevgiyle sımsıkı tutunan ve iman kardeşlerini ve komşularını sevenler.

Sevgili dostum, kardeşlere karşı davranışın gerçeğe sadakattir. Hiç tanımadığın adamlara. Onlar burada, ev kilisemizde konukseverlikteki sadakatine tanıklık ettiler ve onu kutladılar. Böyle kardeşler misyoner olarak yoldayken, onları yolculuklarını sürdürmeleri için donat. Bu Tanrı'yı hoşnut eder ve onu onurlandırır. Ona hizmet ediyorlar. Böylece hizmetleri desteklenir. Çünkü kendileri için yola çıkmadılar. Rabbimiz İsa Mesih'in adı için yola çıktılar. Onu duyurmak için. Bunu yaparken putperestlerin desteğine güvenmiyor, her zaman oradaki iman kardeşlerini arıyorlar. Onları kabul etmek bu kardeşlerin yükümlülüğü, hatta borcudur. Ama saptırıcıları evlerinize almayın. Yalnızca gerçek misyonerleri. **Böylece gerçeğin emektaşları oluruz ve Rab'bin işine etkin olarak katılırız. Onun krallığına.**

Senin de ait olduğun ev kilisesine yazdım, sevgili Gayus. Bu kardeşler kabul edilsin diye. Ama Diotrefes isteğimizi ciddiye almıyor. Onların arasında birinci olmayı seviyor. Ve kendi başına karar vermeyi.

Size geldiğimde, ona bu reddedici tutumunu hatırlatacağım ve ondan hesap soracağım. Bunun mutlaka açıklığa kavuşması gerekiyor. Çünkü bizi kötü sözlerle nedensizce suçluyor. Sözlerle yetinmiyor, hepimize hizmet eden ve kalacak yer arayan kardeşleri düpedüz geri çeviriyor. Ve onlara barınak vermek isteyenlere engel oluyor. Hatta onları ev kilisesinden atmakla tehdit ediyor. Bu, imanlıların paydaşlığına yakışmayan bir davranış.

Sevgili Gayus, böyle bir davranış seni aynısını yapmaya kışkırtmasın. **Kötülüğe değil, iyiliğe öykün.** Basit ve açık bir kural var: İyilik yapan Tanrı'dandır. Çünkü Tanrı iyidir. Kötülük yapan Tanrı'yı görmemiştir. Tanrı'nın nasıl olduğunu gözden kaçırıyor. Tanrı'nın bizi kabul ettiğini ve bizim de birbirimizi kabul etmemiz gerektiğini gözden kaçırıyor.

Dimitrios bu geri çevrilenlerden biri. Oysa o, bu mektubu getiren kişi olarak herkesten iyi bir tanıklık almış. Onu kabul etmeye engel hiçbir şey yok. Gerçek onun için önceliklidir. Onu savunur. Onunla uyum içinde yaşar. Biz de buna tanıklık ediyoruz. Ve sen bizim gerçeği söylediğimizi çok iyi biliyorsun.

Yazılacak daha çok şey var. Ama yüz yüze konuşmak ve imanlıların paydaşlığında fikir alışverişinde bulunmak daha iyi.

Tanrı'nın esenliği seninle olsun. Buradaki dostlar seni selamlıyor. Senin düşüncelerini paylaşan dostların her birini bizden kişisel olarak selamla. Her birini tek tek.

Son olarak

Okurken Tanrı'nın size konuştuğunu hissetmiş olmanızı çok umuyorum. Nasıl cesaretlendirdiğini, öğrettiğini, ama aynı zamanda ondan gelmeyen ve bu yüzden bize zarar veren her şeye karşı nasıl uyardığını.

Sizin hakkınızda ve doğrudan size söylediği her iyi şey için ona şükredin.

Sorularınız varsa bana yazın: hj-ronsdorf@t-online.de

Yeni Antlaşma'nın başka metinlerini www.hans-joerg-ronsdorf.de adresinde bulabilirsiniz.

İşte birkaç önemli öneri daha:

Kutsal Kitap'ı okuyun. Mümkünse düzenli olarak.

Kutsal Kitap'ı başka insanlarla birlikte okuyun – ve üzerine fikir alışverişinde bulunun.

Tanrı'nın sözünü sizin için canlı kılması için dua edin – sanki doğrudan size konuşuyormuş gibi.

Metni yüksek sesle ve arka arkaya iki kez okuyun.

Metne şu soruları sorun:

Bu metne hangi başlığı verirdiniz?

Metin Tanrı ve İsa hakkında ne söylüyor?

Metin insanlar hakkında ne söylüyor?

Metinden ne öğreniyoruz?

Ne yapmalıyız?

Söz bizi nasıl cesaretlendiriyor?

Yeniden bir araya geldiğinizde deneyimleriniz ve yaşadıklarınız hakkında konuşun.

İsa Mesih'i seven ve onurlandıran, Kutsal Kitap'a değer veren, onu okuyan ve ciddiye alan Hristiyanlarla ilişki ve paydaşlık arayın.